

रक्ता (von रक्त) f. 1) *Röthe* MBH. 3, 11247. — 2) *die Natur des Bluts:* (रमः) रञ्जितः पाचितस्तत्र पित्तेनायाति रक्तताम् ÇĀRĀṅG. SAṂH. 1, 6, 6. — Vgl. घृति° unter श्रितिरक्त.

रक्ततुण्ड m. *Papagei* H. 1333.

रक्ततुण्डक m. *eine Art Schnecke* (भूनाग) RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्ततुण्डा f. *eine best. Grasart* (गोमूत्रिका) RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्ततेजम् n. *Fleisch* H. 622.

रक्तत्रिवृत् f. *eine roth blühende Trivṛt* RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तव (von रक्त) n. *Röthe:* कमलानाम् Spr. 2578.

रक्तदन्तिका f. *die Rothzähne, Bein. der Durgā* MĀRK. P. 91, 40. °दन्ती WILSON nach ÇĀBDĀRTHAK.

रक्तदला f. N. zweier Pflanzen: चिविहिका und नलिका RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तद्रवण adj. *dem Blut entgegenwirkend* Suçr. 1, 177, 5.

रक्तद्रुम् m. *Taube* (rothhängig) ÇĀBDĀRTHAK. bei WILSON.

रक्तधातु m. 1) *Röthel, rubrica* TRIK. 2, 3, 6. — 2) *Kupfer* RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तनयन 1) adj. *rothhängig.* — 2) m. *Perdix rufa* ÇĀBDĀRTHAK. bei WILSON.

रक्तनाडी f. *eine vom Blut herrührende Zahnfistel* ÇĀRĀṅG. SAṂH. 1, 7, 76.

रक्तनाल 1) = जीवतो. — 2) *eine Lotusart* NIGH. Pr.

रक्तनासिक m. *Eule* (einen rothen Schnabel habend) ÇĀBDAR. im ÇKDR.

रक्तनेत्र adj. *rothhängig* Suçr. 1, 120, 4. PAÑĀT. 83, 3. Davon nom. abstr.

ता° f. Suçr. 1, 366, 1. °त्व n. ÇĀRĀṅG. SAṂH. 1, 7, 73.

रक्तप 1) adj. *Blut trinkend.* — 2) m. *ein Rākshasa* H. an. 3, 445. MED. p. 22. — 2) f. श्रा a) *Blutegel* AK. 1, 2, 2. H. an. MED. — b) *eine Dakini* MRD.

रक्तपत्त m. *Bein. Garuda's* (rothe Flügel habend) ÇĀBDĀRTHAK. bei WILSON.

रक्तपट adj. *ein rothes Gewand tragend;* m. *eine Art Bettler* (= सौख्यभित्तु Comm.) VARĀH. in Ind. St. 2, 287. रक्तपटोक्त in einen solchen Bettler verwandelt Spr. 3303, v. 1.

रक्तपत्रा *Boerhavia erecta rosea* NIGH. Pr.

रक्तपत्राङ्ग n. *eine Art rothen Sandels* RATNAM. 143.

रक्तपत्रिका f. N. zweier Pflanzen: नाकुली und रक्तपुनर्नवा RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तपदी f. *eine best. Pflanze* ĠĀṬĀDH. im ÇKDR.

रक्तपद्म n. *eine rothe Lotusblüthe* VARĀH. BRH. S. 46, 87.

रक्तपर्णा = रक्तपुनर्नवा NIGH. Pr.

रक्तपल्लव m. *Jonesia Asoca* ROZB. RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तपाकी f. *die Eierpflanze* (बृहती) RATNAM. 12.

रक्तपाता f. *Blutegel* ÇĀBDAR. im ÇKDR. — Vgl. रक्तया unter रक्तप.

रक्तपाद 1) adj. *rothfüßig;* m. *ein Vogel mit rothen Füßen* MBH. 3, 4858. JĀĠĀN. 1, 175. R. 7, 6, 57. *Papagei* H. 1333, v. 1. — 2) m. *Elephant und Wagen* (स्पन्दन) H. an. 4, 140. — 3) f. *Mimosa pudica* RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तपायिन् 1) adj. *Blut trinkend.* — 2) m. *Wanze* RĀĠĀN. bei WILSON. — 3) f. °नी *Blutegel* RĀĠĀN. bei WILSON und im ÇKDR.

रक्तपारद् n. *Zinnober* TRIK. 2, 9, 35. HĀR. 133. m. ĠĀṬĀDH. im ÇKDR.

रक्तपिटिका f. *eine rothe oder Blutbeule* ÇĀRĀṅG. SAṂH. 1, 7, 63.

रक्तपिण्ड m. *Hibiscus rosa sinensis* TRIK. 2, 4, 25. n. *die Blüthe* ÇĀBDAR. im ÇKDR. Nach WILSON noch: *a spontaneous discharge of blood from the nose and mouth; a red pimple or boil; a climbing plant* (Ven. VI. Theil.

tilago madraspatana).

रक्तपिण्डक m. = रक्तालु RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तपित्त n. *Blutsturz* (einer Störung des Bluts durch die Galle zugeschrieben) WISE 272. Suçr. 2, 470, 4. ÇĀRĀṅG. SAṂH. 1, 7, 13. उर्ध्वग Suçr. 1, 173, 4. 2, 369, 17. 437, 3. °कर 1, 192, 10. Verz. d. B. H. No. 933. 967. 975. 977. 996. Verz. d. Oxf. H. 306, b, 19. 312, b, 17. 316, a, 7 v. u. 337, a, 25 v. u. °कास 303, b, 23.

रक्तपित्तका (रक्तपित्त + का) f. *eine Art Dūrvā-Gras* ÇĀBDĀK. im ÇKDR. — Vgl. रक्तघ्नो unter रक्तघ्न.

रक्तपित्तिन् (von रक्तपित्त) adj. *zum Blutsturz geneigt, daran leidend* Suçr. 1, 34, 20. रक्तपित्ती विवेद्यश्च शोणितं स विनश्यति 111, 8. 121, 14. 2, 140, 6.

रक्तपुच्छक adj. (f. °पुच्छका) *rothschwänzig;* f. *eine Art Eidechse* H. 1299.

रक्तपुनर्नवा f. *eine roth blühende Punarnavā* RĀĠĀN. im ÇKDR.

1. रक्तपुष्प n. *eine rothe Blume* VET. in LA. (III) 10, 20.

2. रक्तपुष्प 1) adj. *rothe Blüthen habend* VARĀH. BRH. S. 13, 14. — 2) m. N. verschiedener Pflanzen: *Bauhinia variegata purpurascens* RATNAM. 137. = करवीर ĠĀṬĀDH. im ÇKDR. = रौहित ÇĀBDAM. ebend. = दाडिम und बक RATNAM. ebend. = बन्धूक und पुंनाग RĀĠĀN. ebend. — 3) f. श्रा *Bombax heptaphyllum* ĠĀṬĀDH. im ÇKDR. — 4) f. ई N. verschiedener Pflanzen: *Gristea tomentosa* RATNAM. 164. = पाटलि ĠĀṬĀDH. im ÇKDR. = जवा, श्रावर्तकी, नामदमनी, करुणी und उष्णकाण्डी RĀĠĀN. ebend.

रक्तपुष्पका 1) m. N. verschiedener Pflanzen: = पलाश und रौहितक ĠĀṬĀDH. im ÇKDR. = पर्पट und शात्मलि RĀĠĀN. ebend. — 2) f. °पुष्पिका *Mimosa pudica* ÇĀBDĀK. im ÇKDR. = रक्तपुनर्नवा und भूपाटलि RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तपूय N. einer Hölle Verz. d. Oxf. H. 16, b, 25.

रक्तपूरक n. *die getrocknete Schale der Mangostane* RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तपैत adj. von रक्तपित्त: विधान Suçr. 2, 474, 8.

रक्तपैतिक adj. desgl.: रोग Suçr. 1, 179, 8.

रक्तप्रदर m. *Mutterblutfluss* ÇĀRĀṅG. SAṂH. 1, 7, 101.

रक्तप्रसव m. N. zweier Pflanzen: रक्तकरवीर und रक्ताज्ञान RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तपाल 1) adj. *rothe Früchte habend* VARĀH. BRH. S. 13, 14. — 2) m. *der indische Feigenbaum* ĠĀṬĀDH. im ÇKDR. — 3) f. श्रा *Momordica nadelapha* ROZB. AK. 2, 4, 3, 4. H. 1183. = स्वर्णवल्ली RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तफेनज m. *Lunge* H. 603.

रक्तविन्दु m. 1) *a red spot forming a flaw in a gem* WILSON nach ÇĀBDĀRTHAK. — 2) *Blutstropfen* MĀRK. P. 88, 40. 53.

रक्तवीज m. 1) *Granatbaum* RĀĠĀN. im ÇKDR. — 2) N. pr. eines ASURĀ MĀRK. P. 88, 39. fgg.

रक्तवीजका f. *eine best. Pflanze,* = तरदी RĀĠĀN. im ÇKDR.

रक्तभव n. *Fleisch* H. 622.

रक्तभाव adj. (f. श्रा) *verliebt* HARIV. 8394.

रक्तमञ्जर m. *Barringtonia acutangula* TRIK. 2, 4, 17.

रक्तमण्डल 1) adj. *eine rothe Scheibe habend* (vom Monde) und zugleich ergebene Unterthanen habend Spr. 3650. — 2) m. *eine rothege-*